

ČESKÁ REPUBLIKA

R O Z S U D E K

J M É N E M R E P U B L I K Y

Krajský soud V Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Radmilou Baďurovou v právní věci žalobkyň **a) Jany N., xxx**, nar. xxx, bytem xxx, **b) Zuzany V .,** nar. xxx, bytem xx, obě zastoupené Dr. Mgr. Danielem Mališem, LL.M., advokátem se sídlem Mališ & Parnerts, se sídlem Longin Business Center, Na Rybníčku 5, 120 00 Praha 2, proti žalovaným **1) Olomouckému kraji,** se sídlem Jeremenkova 1191/40a, 779 11 Olomouc, IČ 60609460, **2) Nemocnici Olomouckého kraje, a.s.,** se sídlem Jeremenkova 1191/40a, 779 00 Olomouc, IČ 26873346, oba zastoupeni JUDr. Petrem Ritterem, advokátem se sídlem v Olomouci, Riegrova 12, **o ochranu osobnosti,**

t a k t o :

I. Žalovaní č. 1) a č. 2) **j s o u** povinni zaplatit žalobkyni a) 1.700.000 Kč a žalobkyni b) 1.000.000 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí, s tím, že povinnost plnění jednoho žalovaného zaniká v rozsahu plnění jiného žalovaného.

II. Žaloba, aby žalovaní byli povinni zaplatit žalobkyni a) 4.300.000 Kč spolu s zákonným úrokem z prodlení z částky 6.000.000 Kč od 19. července 2008 do zaplacení a žalobkyni b) 2.000.000 Kč spolu se zákonným úrokem prodlení z částky 3.000.000 Kč od 19. července 2008 do zaplacení a dále aby byli povinni plnit žalovaným a) a b) společně a nerozdílně**, s e z a m í t á .**

III. Žalovaní 1) a 2) **j s o u** povinni zaplatit žalobkyni a) na náhradě nákladů řízení 121.128,50 Kč k rukám advokáta žalobkyně a), do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí, s tím, že povinnost plnění jednoho žalovaného zaniká v rozsahu plnění jiného žalovaného.

IV. Žalovaní 1) a 2) **j s o u** povinni zaplatit žalobkyni b) na náhradě nákladů řízení náklady řízení 97.128,50 Kč k rukám advokáta žalobkyně b), do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí, s tím, že povinnost plnění jednoho žalovaného zaniká v rozsahu plnění jiného žalovaného.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se svou žalobou domáhaly ochrany osobnosti s tím, že dne 23.11.2005 se syn žalobkyně a) a bratr žalobkyně b) J. V. podrobil předem plánované laparoskopické operaci levostranné varikokély. Operující chirurg MUDr. Tomáš H. při operaci ztratil orientaci, chybně operoval na opačné polovině těla a zaměnil zevní kyčelní žílu za poškozenou spermatickou žílu. Zákrok provedl na kyčelní žíle, kterou zasvorkoval nedostatečným způsobem vzhledem k typu žíly. Po operaci v průběhu dne došlo ke sklouznutí svorky z přerušené žíly a masivnímu krvácení do dutiny břišní. Kolem 17. hod J. V. zkolaboval. Ošetřující lékaři MUDr. Š. a MUDr. Jiří I. nesprávně posoudili stav J. V., nezajistili jeho dostatečnou monitoraci, nezjistili vnitřní krvácení a nepodnikli účinné kroky k zastavení krvácení a k nápravě jeho kritického stavu. J. V. pak utrpěl v důsledku ztráty krve hypovolemický šok, došlo k zástavě srdce, syndromu difúzního krvácení a jeho mozek byl nenávratně poškozen. Navzdory pozdější resuscitaci J. V. následujícího dne 24.11.2005 zemřel. Za toto jednání byl operatér MUDr. H. odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v Prostějově sp. zn. 92T 48/2007. MUDr. Š. byl odsouzen rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 16.9.2009, č.j. 3To 428/2009. Smrtí syna žalobkyně a) a bratra žalobkyně b) bylo zasaženo do práva na soukromí žalobkyň, a to závažným způsobem. Žalovaný 1) byl zřizovatel Nemocnice Prostějov, p.o. Nemocnice Prostějov byla rozhodnutím

žalovaného 1) zrušena účinnosti k 30.6.2007. V souladu s ust. § 27 odst. 3 zák. č. 250/2000 Sb. o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů přešly veškeré práva a závazky zrušené Nemocnice Prostějov včetně závazku k náhradě nemajetkové újmy na žalovaného 1). Následně došlo k opětovné transakci s podnikem Nemocnice Prostějov. Mezi žalovaným 1) a žalovaným 2) byla uzavřena smlouva o vkladu podniku, a to nejprve dne 19.6.2006 a poté opětovně (neboť návrh na vklad byl zamítnut) dne 18.4.2008, na jejímž základě přešla veškerá práva a závazky související s podnikem Nemocnice Prostějov na žalovaného 2). Žalovanému 1) současně vznikl ručitelský závazek za závazky, které tímto přešly na žalovaného 2), mimo jiné i za závazek k náhradě nemajetkové újmy. Následně žalovaný 2) pronajal podnik Nemocnice Prostějov Středomoravské nemocniční a.s., a to smlouvou o pronájmu Podniku Nemocnice Prostějov ze dne 15.6.2007 ve znění konsolidovaného dodatku č.2 k této smlouvě. Žalovaný 2) se tak stal vedle žalovaného 1) ručitelem za závazek Středomoravské nemocniční a.s k náhradě nemajetkové újmy. Za tento závazek ručí žalovaní společně a nerozdílně. Středomoravská nemocniční a.s. poskytuje lékařské služby ve stejných budovách jako poskytovala Nemocnice Prostějov, zaměstnává stejné lékaře, v důsledku jednání, kterým došlo k neodčinitelnému zásahu do jejich osobnostních práv. Tento zásah se hluboce odrazil v jejich životě. Žalovaní včetně Středomoravské nemocniční a.s jejich požadavek na náhradu nemajetkové újmy odmítli.

Proto žalobkyně požadovaly, aby žalovaní zaplatili společně a nerozdílně na nemajetkové újmě žalobkyni a) 6.000.000 Kč a žalobkyni b) 3.000.000 Kč.

Žalovaní ve svém vyjádření k žalobě navrhli zamítnutí žaloby. Ve svém vyjádření poukázali na to, že v souvislosti se zrušením Nemocnice Prostějov se právní nástupnictví žalovaného 1) a poté žalovaného 2) týkalo a týká jen závazku původní nemocnice, nikoliv povinnosti k náhradě nemajetkové újmy. Žalobkyně ve své žalobě nesprávně považují povinnost k náhradě nemajetkové újmy a vůbec povinnosti dle ustanovení o ochraně osobnostních práv za závazky a v důsledku toho dospívají ke zcela nesprávným závěrům, pokud jde o přechod těchto povinností na právní nástupce původců zásahu a tedy o pasivní legitimaci žalovaných v dané věci. Z tohoto důvodu namítají žalovaní nedostatek své věcné pasivní legitimace. Nositelem povinnosti poskytnout žalobkyním zadostiučinění byla Nemocnice Prostějov, která zanikla. Tato povinnost nepřešla ani nemohla na další subjekt, a to ani smlouvou či ze zákona. Nemajetková újma dle § 13 není závazkem, nýbrž sankcí, jejíž hlavní funkce je satisfakční. Odpovědnost za neoprávněný zásah se osobně váže na původce. Nelze připustit, aby tato odpovědnost mohla přecházet na jiné subjekty. Mohlo s ní být nakládáno jako s jiným závazkem a mohly za ní nést odpovědnost ručitelé. Nemajetkovou újmu jako sankci, nelze vytrhávat z režimu zadostiučinění. Dle § 13 nelze rozlišovat mezi původci zásahu v tom směru, zda se jedná o fyzickou či právnickou osobu. Protože se nejedná o závazek, sankce nemůže být peněžitým dluhem, nemůžou být žalovaní v prodlení a nelze tak stanovit ani úroky z prodlení, neboť výši újmy stanoví soud. Judikatura pouze připustila možnost, že by v některých případech mohla povinnost přejít, což však není tento případ. Ve smlouvách, v kterých byl podnik převáděn, se zdůrazňuje, že přechází závazky související s podnikem. Nemajetková újma je požadovaná ve výši, která je nepřiměřená. Judikatura sice připustila navýšení nemajetkové újmy dle § 444 O.Z., avšak pouze ve výjimečných

případech. Na rozdíl od institutu náhrady škody, který je založen na reparační a restituční funkci sleduje institut přiměřeného zadostiučinění v rámci ochrany osobnosti funkci satisfakční, neboť nemajetková újma se v obecném smyslu nedá odškodnit, lze za na ni poskytnout jen zadostiučinění. Poskytnout zadostiučinění může jen ten, kdo něco spáchal, resp. ten, komu jsou důsledky jeho jednání odpovědnostně přičítány, a to pouze ve prospěch toho, vůči komu byl zásah spáchán. Povinnost vyvozovaná z ust. § 13 O.Z. je výlučně osobní povinností povinného subjektu mezi oprávněnou a povinnou osobou je bezprostřední vazba. Zákon nestanoví eventuální možnost případného přechodu této povinnosti osoby povinné na další osoby. Je přitom bez významu, zda povinnou je osoba fyzická či právnická. Z hlediska rovnosti subjektu před zákonem totiž není možné při neexistenci odlišného právního režimu pro fyzické a právnické osoby dovodit, že v případě některých subjektů, tedy fyzických osob má povinnost dle ust. § 13 O.Z. charakter povinnosti osobní, zatímco co v případě subjektů jiných, tedy právnických osob tento osobní charakter absentuje. Povinnost k náhradě nemajetkové újmy dle § 13 O.Z. není navíc klasickým závazkem, jedná se o povinnost původce zásahu, která je ryze osobní povahy. Osobní povaha této povinnosti pak brání při absenci odlišné zákonné úpravy přechodu na obecného právního nástupce zanikající právnické osoby. Obecná zásada nepřípustnosti přechodu povinností vzniklých z titulu ochrany osobnosti by musela být prolomena zvláštním ustanovení zákona. Obecné ustanovení zákona o přechodu všech závazků na právního nástupce právnické osoby je pro tyto účely nepostačující. Pokud jde o právní nástupnictví žalovaného 1) ve vztahu k Nemocnici Prostějov, pak ust. § 27 odst. 3 zákona č. 250/2000 Sb. o ZRP výslovně přechod povinnosti osobní povahy nepřipouští. V případě prodeje podniku, či nájmu podniku, pak přechod některých práv a povinností osobní povahy je možný jen ve spojení s výslovnou právní úpravou. Proto žalovaní, stejně jako Středomoravská Nemocniční a.s. nejsou osobami povinnými ve vztahu k povinnosti ust. § 11, 13 O.Z., ať již jako nositelé této povinnosti nebo z titulu ručení. Rovněž není správný názor žalobkyň, že je možné, aby žalovaní odpovídali za závazek, jehož nositelem je Středomoravská nemocniční a.s. současně vedle sebe, společně a nerozdílně. Žalovaná 2) ručí za závazky dlužníka, kterým je Středomoravská nemocniční a.s., zatímco žalovaný 1) ručí za závazky dlužníka, kterým je žalovaný 2), neručí tedy za stejný závazek současně, neboť subjekty těchto závazkových vztahů a jejich postavení jsou rozdílné. Žalovaní pak dále zpochybňovali postup lékařů Nemocnice Prostějov, kteří se podíleli na lékařské péči o J. V.

Mezi účastníky je nesporné, že J. V., syn žalobkyně a) a bratr žalobkyně b), zemřel po operačním zákroku provedeném dne 24.11.2005 v Nemocnici Prostějov, p.o. Operaci vedl MUDr. Tomáš H., který byl za svůj postup při operaci odsouzen pro trestný čin ublížení na zdraví rozsudkem Okresního soudu v Prostějově ze dne 22.6.2007 sp.zn. 92T 48/2007. Nemocnice Prostějov, p.o., IČ: 00380644, byla žalovaným 1) jako zřizovatelem s účinností od 1.7.20007 zrušena. Podnik Nemocnice Prostějov byla vložena na základě smlouvy o vkladu podniku do základního kapitálu žalovaného 2). Žalovaný 2) 15.6.2007 uzavřel smlouvu o nájmu tohoto podniku se společností Středomoravská nemocniční a.s. Žalobkyním a) a b) bylo vypláceno odškodnění dle § 444 O.Z. Trestní řízení proti MUDr. Š. skončilo pravomocným odsuzujícím rozsudkem Krajského soudu v Brně.

K sporné pasivní věcné legitimaci účastníků soud učinil tato zjištění:

Z úplného výpisu z obchodního rejstříku, vedeného Krajským soudem v Brně, oddíl Pr. vložka 1425, soud zjistil, že Nemocnice Prostějov, příspěvková organizace, IČ: 00380644, byla usnesením Zastupitelstva Olomouckého kraje č. UZ/18/32/2007 ze dne 22.6.2007 zrušena ke dni 30.6.2007.

Ze zřizovací listiny vydané Olomouckým krajem pod č.j. KUOK/1099/04/OZ soud dále zjistil, že touto zřizovací listinou byla zřízena příspěvková organizace - Nemocnice Prostějov, IČ: 00380644. Z přílohy č. 1 ke zřizovací listině č.j. OZ/578/03 ze dne 7.3.2003, že příspěvkové organizaci byl vymezen majetek, který byl předán do správy. Jednalo se o majetek nemovitý, který se sestává ze staveb a pozemků.

Z dodatku č. 2 ke zřizovací listině č.j. OZ/578/03 ze dne 7.3.2003, že článek č. 1 zřizovací listiny je v části sídla příspěvkové organizace nahrazen novým textem, a to že Nemocnice Prostějov, příspěvková organizace má sídlo v Prostějově na ul. Mathonova 291/1.

Z dodatku č. 3 k této příspěvkové listině, že byl rozšířen okruh doplňkové činnosti.

Zřizovací listina byla vydána v úplném znění dne 17.9.2004 pod č.j. KUOK/1099/04/OZ.

Z výpisu usnesení z 18. zasedání Zastupitelstva Olomouckého kraje ze dne 22.6.2007, že Zastupitelstvo Olomouckého kraje zrušilo Nemocnici Prostějov k datu 30.6.2007.

Z předávacího protokolu ze dne 30.6.2007, že Nemocnice Prostějov, p.o. jako předávající a Olomoucký kraj jako přebírající a Nemocnice Olomouckého kraje, a.s., jako nabyvatel podniku, se dohodly, že dnem 30.6.2007 předávající fyzicky předává majetek, práva a závazky, vedené na veškerých účtech účetnictví, předávající od data 30.6.2007, další práva a povinnosti uvedené v soupise, které nejsou součástí účetnictví, ale souvisí s hospodařením předávajícího se stavem k datu 30.6.2007 přebírajícímu a přebírající pak nabyvateli podniku. Součástí předávacího protokolu je i soupis příloh, mj. příloha č. 5 obsahující soupis závazků, ve které jsou uvedeny závazky z obchodního styku, závazky vůči zaměstnancům, ostatní závazky a dlouhodobé závazky.

Z výpisu z Obchodního rejstříku vedeného Krajským soudem v Ostravě, oddíl B, vložka 2957, že Nemocnice Olomouckého kraje, a.s. IČ: 26873346. byla zapsána 2.11.2005, jediným akcionářem je Olomoucký kraj. Mezi ostatní skutečnosti zapsáno, že jediný akcionář navýšil základní kapitál předmětné akciové společnosti vkladem podniku Nemocnice Prostějov– souboru veškerých movitých a nemovitých věci, práv a pohledávek a jiných majetkových hodnot a závazků, které patří právnické osobě, Nemocnici Prostějov, p.o. a které slouží k podnikání nebo vzhledem ke své povaze mají sloužit k podnikání právnické osoby – Nemocnice Prostějov, p.o.

Z výpisu z obchodního rejstříku, vedeného Krajským soudem v Ostravě, oddíl B, vložka 3223, bylo dále zjištěno, že 12.4.2007 byla zapsána obchodní firma – Středomoravská nemocniční a.s., IČ: 27797660. Tato společnost dne 15.6.2007

uzavřela smlouvu o nájmu mezi pronajímatelem, Nemocnice Olomouckého kraje, a.s. ohledně nájmu podniku – sloužících k provozování zdravotnických zařízení, a to označovaný jako Nemocnice Prostějov, Nemocnice Přerov, Nemocnice Šternberk, nacházející se v nemovitostech, kde jsou provozována tato zdravotnická zařízení, s účinností od 1.7.2007.

Z výpisu z Registru ekonomických subjektů ČSÚ v ARES soud dále zjistil, že v tomto rejstříku je zapsána jako obchodní firma Olomoucký kraj, IČ: 60609460.

Z výpisu usnesení 63. schůze Rady Olomouckého kraje ze dne 7.6.2007, že Rada schválila uzavření smlouvy o smluvní pokutě mezi Olomouckým krajem a Nemocnicí Olomouckého kraje a.s., na zajištění budoucích pohledávek Olomouckého kraje a jejich příslušenství, tedy práv na zaplacení smluvní pokuty Nemocnici Olomouckého kraje, a.s., pokud mu tyto pohledávky vzniknou za Nemocnici Olomouckého kraje, a.s. V případě, že dojde k porušení povinnosti dlužit majetek pořízený nebo zhodnocený z výše uvedených dotačních akcí pouze k účelu, k jakému je dotčený majetek určen v investičních záměrech.

Z notářského zápisu Nz 148/2007 N 159/2007 ze dne 20.4.2007, že Olomoucký kraj zastoupený hejtmanem RNDr. Ivanem Kosatíkem předložil seznam akcionářů společnosti Nemocnice Olomouckého kraje, a.s. ze dne 17.4.2007, ve kterém je zapsán jako jediný akcionář Olomoucký kraj. Olomoucký kraj jako jediný akcionář obchodní společnosti Nemocnice Olomouckého kraje, a.s. rozhodl o změně stanov, a to rozšířením předmětu podnikání, mj. o poskytování zdravotní péče lůžkové a ambulantní. Dále v tomto notářském zápise konstatováno, že základní kapitál společnosti se zvyšuje nepeněžitým vkladem z důvodu získání souboru hmotných i nehmotných složek nezbytných k zabezpečení předmětu činnosti a podnikání s tím, že Olomoucký kraj zastoupený hejtmanem rozhodl o schválení vkladu podniku do základního kapitálu Nemocnice Olomouckého kraje, a.s. a to mj. podniku – souboru veškerých movitých a nemovitých věcí, práv, pohledávek a jiných majetkových hodnot a závazků, které patří právnické osobě Nemocnice Prostějov, příspěvková organizace, tedy složek podnikání nebo vzhledem ke své povaze mají sloužit podnikání právnické osoby Nemocnice Prostějov, příspěvková organizace.

Z výpisu usnesení z 15. zasedání Zastupitelstva Olomouckého kraje ze dne 13.12.2006, že Zastupitelstvo Olomouckého kraje schválilo vklad podnikání do základního kapitálu Nemocnice Olomouckého kraje, a to mj. podniku, který je představován souborem veškerých movitých, nemovitých věcí, práv a pohledávek a jiných majetkových hodnot a závazků, které patří právnické osobě Nemocnice Prostějov, p.o.

Z výpisu z usnesení z 52. schůze Rady Olomouckého kraje ze dne 13.12.2006, že Rada schválila vklad podniku do základního kapitálu Nemocnice Olomouckého kraje, a to podniku Nemocnice Prostějov.

Ze smlouvy o vkladu podniku ze dne 19.6.2007, že Olomoucký kraj a Nemocnice Olomouckého kraje, a.s. uzavřely smlouvu o vkladu podniku, kdy vkladatel Olomoucký kraj je vlastníkem mj. podniku Nemocnice Prostějov, když to podnikatel vkládá dnem účinnosti smlouvy jako nepeněžitý vklad do vlastnictví nabyvatele.

Ze smlouvy o vkladu podniku ze dne 15.4.2008, že Olomoucký kraj jako vkladatel a Nemocnice Olomouckého kraje a.s. jako nabyvatelka uzavřely smlouvu o vkladu podniku, mj. podniku Nemocnice Prostějov, p.o. s tím, že vkladatel vkládá účinností této smlouvy tento podnik jako nepeněžitý vklad do vlastnictví nabyvatelky. V oddíle II. článku 6 je pak sjednáno, že nabyvatel předmětné podniky vkladatele, tj. veškeré, zejména výše uvedené věci, práva a majetkové hodnoty sloužící k provozování předmětného podniku, či které mají sloužit a jsou ve vlastnictví převodce do svého vlastnictví na úhradu emisního obchodu z vypsaných akcií přijímá a zavazuje se je převzít. Zároveň a výslovně se zavazuje převzít všechny závazky vkladatele související s odevzdaným podnikem, bez ohledu na to, zda jsou či nikoliv v této smlouvě výslovně uvedeny. Totéž platí oboustranně i o všech věcech, právech a jiných případných majetkových hodnotách sloužících či majících sloužit k provozování podniku a patřících prodávajícímu i zde výslovně neuvedených pojmově, avšak spadající pod tuto smlouvu ze zákona.

Z notářského zápisu Hz 232/2007 N 254/2007, že Olomoucký kraj zastoupený hejtmanem RNDr. Ivanem Kostíkem rozhodl o schválení uzavření obchodní smlouvy o nájmu podniku Nemocnice Olomouckého kraje, a.s. se sídlem v Olomouci – Horolanech, Jeremenkova 1191/40a, IČ 26873346, a to mezi Nemocnicí Olomouckého kraje, a.s. jako pronajímatelem a společností Středomoravská nemocniční, a.s. se sídlem v Třinci, IČ 27797660, jako nájemcem.

Z výpisu z usnesení z 33. schůze Rady Olomouckého kraje konané dne 7.6.2007, že Rada Olomouckého kraje schválila uzavření smlouvy o nájmu podniku Nemocnice Olomouckého kraje a.s. jako pronajímatelem a společností Středomoravská nemocniční, a.s. jako nájemcem.

Ze smlouvy o nájmu podniku ze dne 14.6.2007, že smlouva o nájmu podniku byla uzavřena mezi Nemocnice Olomouckého kraje, a.s. a Středomoravskou nemocniční, a.s., když předmětem smlouvy byl podnik, jenž byl specifikován jako věci movité, pohledávky a peníze, skladové zásoby a materiál a smluvní vztahy a dále závazky související s podnikem. Dále bylo dohodnuto, že pronajímatel má závazky vůči třetím osobám, které vznikly v souvislosti s provozem podniku, který je předmětem této smlouvy. Na základě této smlouvy přecházejí na nájemce závazky související s podnikem, který je předmětem této smlouvy. Smlouvou o nájmu tak byly dotčeny všechny věci sloužící k provozování zdravotnických zařízení označených jako Nemocnice Prostějov.

Z notářského zápisu Nz 308/2007 N 350/2007, že Agel, a.s. se sídlem Třinec, Koňská 453, IČ 00534111, jako jediný akcionář akciové společnosti Středomoravská nemocniční, a.s. schválil smlouvu o nájmu ze dne 15.6.2007 uzavřenou mezi žalovaným 2) a Středomoravskou nemocniční, a.s.

Z konsolidovaného dodatku č. 2 ke smlouvě o nájmu podniku ze dne 15.6.2007 ve znění dodatku č. 1 ze dne 10.12.2007 ze dne 25.6.2008, že Nemocnice Olomouckého kraje, a.s. (žalovaný 1) jako pronajímatel uzavřel se Středomoravskou nemocniční, a.s., IČ 27797660, smlouvu o nájmu podniku, když obsahem této smlouvy je odevzdání podniku specifikovaného jako věci movité, pohledávky, peníze, skladové zásoby a materiál, sloužící k provozování zdravotnických zařízení, mj. Nemocnice Prostějov do nájmu a provozování nájemci v jeho rámci přechodu práv a závazků,

které náleží pronajímanému podniku. Nástup nájemce do smluvních vztahů související s podnikem, a to vše za nájemné za užívání předmětu nájmu. Nemovitý majetek užívá pronajímatel na základě smluv o nájmu nemovitosti, tyto smlouvy přechází současně s touto smlouvou na nájemce tak, jak je ujednáno v této smlouvě o nájmu podniku. Pokud se jedná závazků, bylo ujednáno, že pronajímatel má závazky vůči třetím osobám, které vznikly v souvislosti s provozem podniku, který je předmětem této smlouvy. Na základě této smlouvy přechází na nájemce závazky související s podnikem, který je předmětem této smlouvy. Tyto závazky pronajímatele jsou uvedeny v seznamu, který je přílohou č. 5 této smlouvy.

K existenci neoprávněného zásahu soud učinil tato zjištění:

Z trestního příkazu ze dne 22.6.2007 č.j. 92T 48/2007-210, který nabyl právní moci dne 18.8.2007, soud dále zjistil, že tímto trestním příkazem byl MUDr. Tomáš H. uznán vinným, že dne 23.11.2005 v dopoledních hodinách v Prostějově v místní nemocnici, při laparoskopické operaci levostranné varikokély prováděné u pacienta J. V., nar. xxx, jako lékař operatér nedodržel správný postup dle pravidel lékařské vědy, nepřesvědčil se, že o správném nastavení optiky, ztratil správnou orientaci v dutině břišní, neověřil si, na které straně břicha má být chirurgický zákrok proveden a operoval na opačné straně, než byla varikokéla správně určena k operaci, přičemž v důsledku tohoto pochybení považoval zevní ilickou vénu za poškozenou vnitřní spermatickou vénu, po provedení zákroku ji uzavřel dvěma svorkami, což vedlo po vertikalizaci J. V. v 17.00 hodin téhož dne k částečnému sklouznutí svorky a masivnímu krvácení do dutiny břišní, čímž došlo k šokovému stavu poškozeného, v důsledku toho, že další lékaři nesprávně hodnotili stav jako kolapsový a reakci na první léčbu jako pozitivní, odešli od hemodynamicky nestabilního pacienta, nezajistili dostatečnou monitoraci a pokračování v objemové a vazopresorické podpoře, v důsledku čehož došlo u poškozeného k mozkovému otoku, jehož hlavní příčinou byla neúspěšně řešená ztráta cirkulujícího objemu při protrahové neefektivní resuscitaci mezi 17.30 – 19.00 hodinou, a následné smrti poškozeného dne 24.11.2005 ve 13.10 hodin, tedy jinému z nedbalosti způsobil těžkou újmu na zdraví proto, že porušil důležitou povinnost vyplývající z jeho povolání, čímž spáchat trestný čin ublížení na zdraví podle § 224 odst. 1, odst. 2 trestního zákona a byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 8 měsíců s tím, že výkon trestu byl podmíněně odložen na zkušební dobu 18 měsíců. Dále byl obviněnému uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu všech operací na dobu 2 let.

Z rozsudku Okresního soudu v Prostějově č.j. 3T 95/2008-292 soud dále zjistil, že tímto rozsudkem byl nepravomocně odsouzen MUDr. Petr Š. K odvolání MUDr. Petra Š. Krajský soud v Brně svým rozsudkem ze dne 16.9.2009 č.j. 3To 428/2009, že nově MUDr. Petra Š. uznal vinným, že dne 23.11.2005 v době od 17.00 do 17.30 hod. v Prostějově na ul. Mathonova v Nemocnici Prostějov na chirurgickém oddělení C jako službu konající lékař poskytující pooperační péči pacientovi V., nar. xxx, hospitalizovanému po laparoskopické operaci levostranné varikokély, u kterého vinou hrubé chyby operatéra MUDr. Tomáše H. došlo k závažným komplikacím v podobě krvácení do dutiny břišní, který vyústil v kolaps J. V., chybně vyhodnotil jeho zdravotní stav jako orthostatický kolaps, namísto správné diagnózy – hemoragický šok, k čemuž nesprávně přizpůsobil medikamentózní léčbu, a přestože některé příznaky již plně neodpovídaly jím stanovené diagnóze (nebylo např. dosaženo normotenze), od hemodynamicky

nestabilního pacienta odešel a ponechal jej pouze v péči zdravotních sester, nezajistil jeho dostatečnou monitoraci a pokračování v objemové a vasopressorické (aplikace látek zužující cévy ke zvýšení krevního tlaku) podpořit, v důsledku čehož se stav pacienta prudce zhoršil, přičemž po opětovném přivolání lékařů, v době kolem 17.25 hod. se již nacházel v závažném šokovém stavu způsobeném kritickou ztrátou krve, který vyústil k rozvoji diseminované intravaskulární koagulopatie a následnému multiorgánovému selhání, který přes bezprostřední mohutnou a opakovanou resuscitaci spojenou s revizními operacemi vedl ke smrti J. V., čímž spáchal trestný čin ublížení na zdraví podle § 224 odst. 1 tr. zák. a byl odsouzen k trestu odnětí svobody v délce 1 roku, který byl podmíněně odložen na zkušební dobu 18 měsíců.

Z výzvy k zaplacení náhrady nemajetkové újmy v penězích soud dále zjistil, že žalobkyně dne 30.6.2008 vyzvaly k zaplacení nemajetkové újmy v penězích Středomoravskou nemocniční a.s. dne 18.8.2008 žalovaného 2) a dne 15.9.2008 žalovaného 1). Na výzvu k zaplacení nemajetkové újmy reagovala Středomoravská a.s. přípisem z 18.7.2008, ve kterém žalobkyním sdělila, že jejich požadavek byl postoupen pronajímateli – žalovanému 2). Právní zástupce žalovaného 2) 29.9.2008 odmítl požadavek žalobkyň na nemajetkovou újmu. Dne 13.10.2008 pak tento požadavek odmítl jménem žalovaného 1). Žalobkyně dne 19.5.2008 požádaly žalovaného 1) o poskytnutí informace ohledně právního nástupnictví Nemocnice Prostějov. Žalovaný 1) 22.5.2008 žalobkyním sdělil, že k převodu práv a závazků Nemocnice Prostějov došlo, nástupnickým subjektem Nemocnice Prostějov je společnost Nemocnice Olomouckého kraje a.s., když posléze byl tento podnik pronajat společnosti Středomoravská nemocniční a.s.

Z oddacího listu, že Jana N., roz. K., dříve V., uzavřela dne 7.7.2007 manželství s Ivo N.

Z výpovědi žalobkyně a) Jany N., matky J. V., že v době, kdy se rozvedla, byl J. 1 rok. Protože s dětmi žila sama, byli na sebe hodně fixováni. I přes odstup času nese smrt syna stále těžce. Nejprve si myslela, že se to postupem času nějak zlepší, ale ztrátu dítěte jí nic nemůže nahradit. Představuje si, kolik by měl J. let, že by studoval, vždycky chtěl mít 3 děti, představuje si vnoučata.

Z výpovědi žalobkyně b) Zuzany V., sestry J. V., že když J. zemřel, bylo jí xxx let, Žila s mamkou aj. ve společné domácnosti, studovala střední školu. Když J. zemřel, bylo to strašné. V pondělí se s ním loučila a ve čtvrtek pro ni mamka přijela, že J. už není. Mamka se zhroutila, odrazilo se to v jejich životě, protože žili ve třech, otec je nekontaktoval. Jako rodina dělali všechno, mamka učila na základní škole, celé prázdniny všichni tři cestovali. Po úmrtí J. už je to tak nebavilo, nechtělo se jim jezdit. Všechno jim J. připomínalo. Dodnes jeho smrt pociťuje jako velkou ztrátu, neboť člověka nemůže nic nahradit.

Na základě takto provedeného dokazování dospěl soud k tomuto závěru o skutkovém stavu:

J. V., nar. xxx, syn žalobkyně a) a bratr žalobkyně b) se dne 23.11.2005 podrobil v Nemocnici Prostějov laparoskopické operaci levostranné varikokély prováděné operatérem MUDr. Tomášem H. MUDr. Tomáš H.

při operaci nedodržel správný postup dle pravidel lékařské vědy. V důsledku jeho pochybení došlo po operaci okolo 17.00 hod. k masivnímu krvácení do dutiny břišní, čímž došlo k šokovému stavu J. V. Za toto jednání byl MUDr. Tomáš H. odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v Prostějově č.j. 92T 48/2007 ze dne 22.6.2007. Za nedostatečně poskytnutou pooperační péči J. V. byl rozsudkem Krajského soudu v Brně č.j. 3To 428/2009, uznán vinným MUDr. Petr Š. Nemocnice Prostějov, p.o. byla zrušena rozhodnutím žalovaného 1) ke dni 1.7.2007. Následně žalovaný 1) na základě smlouvy o vkladu podniku vložil soubor movitých a nemovitých věci, práv, jiných majetkových hodnot a závazků patřících Nemocnici Prostějov do základního kapitálu žalovaného 2). Žalovaný 2) uzavřel smlouvu o nájmu podniku ve znění konsolidovaného dodatku č. 2 ze dne 25.6.2008 ke smlouvě o nájmu podniku ze dne 15.6.2007. Žalobkyně svůj nárok na náhradu na nemajetkovou újmu uplatnily u Středomoravské nemocniční a.s. dne 30.6.2008, u žalovaného 2) 18.8.2008 a u žalovaného 1) 15.9.2008. Jejich nárok na náhradu nemajetkové újmy v penězích byl odmítnut.

Dle § 11 občanského zákoníku (dále jen OZ) fyzická osoba má právo na ochranu své osobnosti, zejména života a zdraví, občanské cti a lidské důstojnosti, jakož i soukromí, svého jména a projevů osobní povahy.

Dle § 13 odst. 1 O.Z. fyzická osoba má právo se zejména domáhat, aby bylo upuštěno od neoprávněných zásahů do práva na ochranu její osobnosti, aby byly odstraněny následky těchto zásahů a aby jí bylo dáno přiměřené zadostiučinění.

Dle odst. 2 téhož zák. ustanovení, pokud by se nejevilo postačujícím zadostiučinění podle odstavce 1 zejména proto, že byla ve značné míře snížena důstojnost fyzické osoby nebo její vážnost ve společnosti, má fyzická osoba též právo na náhradu nemajetkové újmy v penězích.

Občanskoprávní ochrana osobnosti fyzické osoby podle ustanovení § 13 OZ přichází v úvahu pouze u těch zásahů do osobnosti takové osoby chráněné všeobecným osobnostním právem, které lze kvalifikovat jako neoprávněné (protiprávní). Žalobkyně se domáhaly ochrany své osobnosti za zásah do práva na soukromí chráněného v rámci všeobecného osobnostního práva ust. § 11 OZ.

Zásah do práva na soukromí byl způsoben smrtí J. V., syna žalobkyně a) a bratra žalobkyně b), ke které mělo dojít v souvislosti s postupem lékařů non lege artis Nemocnice Prostějov, p.o. V daném případě se jedná o znatelný a nenapravitelný zásah, jehož protiprávnost vyplývá z výsledků trestních stíhaní vedených proti lékařům Nemocnice Prostějov, p.o. Ve smyslu § 135 o.s.ř. je soud vázán rozhodnutím, že byl spáchán trestný čin a kdo jej spáchal, přičemž z výroku o vině je nutno vycházet jako z celku a brát do úvahy jeho skutkovou a právní část. Rozsah vázanosti soudu je dán těmi znaky skutkové podstaty, která je významná pro civilní řízení. V posuzovaném případě znaky skutkové podstaty tak, jak jsou vymezeny ve výroku o vině trestních rozsudků, zcela umožňují učinit závěr, že došlo k pochybení lékařů, které způsobilo zásah do osobnostních práv žalobkyň spočívající v úmrtí blízké osoby.

Spornou v tomto řízení byla pasivní věcná legitimace, neboť Nemocnice Prostějov, p.o. byla na základě usnesení zřizovatele ze dne 22.6.2007 zrušena ke dni

30.6.2007. Podnik – Nemocnice Prostějov byla následně vložena do základního jmění žalovaného 2) smlouvou o vkladu podniku ze dne 18.4.2008. Na tomto místě soud podotýká, že se nezabýval případnou platností či neplatností smlouvy o vkladu podniku ze dne 19.6.2007, neboť ke dni jeho rozhodování bylo jednoznačně prokázáno, že k tomuto datu byl vklad podniku proveden. Poté žalovaný 2) uzavřel se Středomoravskou nemocniční, a.s. smlouvu o nájmu ve znění konsolidovaného dodatku ze dne 25.6.2008. Za dané situace bylo tedy nutné se vypořádat s tím, zda povinnost náhradě nemajetkové újmy v penězích přešla na zřizovatele a posléze na žalovaného 2) či Středomoravskou nemocniční, a.s.

Zákonná ustanovení zabývající se ochranou osobností neupravují přímou věcnou pasivní legitimaci ve sporu a pro tyto účely nutno použít § 853 OZ podle kterého občanskoprávní vztahy, pokud nejsou zvláštně upraveny tímto ani jiným zákonem, se řídí ustanoveními tohoto zákona, která upravují vztahy obsahem i účelem jim nejbližší. Zákonným ustanovením, které je i pro posuzování pasivní věcné legitimace u žalob na ochranu osobnosti nejbližším, je ust. § 420 OZ, které pojednává o obecné odpovědnosti za škodu. Podle § 420 odst. 1 OZ, každý odpovídá za škodu, kterou způsobil porušením právní povinnosti. Škoda je způsobená právnickou nebo fyzickou osobou, když byla způsobena při její činnosti těmi, které této činnosti použily. Tyto osoby samy za škodu takto způsobenou podle tohoto zákona neodpovídají. Jejich odpovědnost podle pracovněprávních předpisů tím není dotčena.

Aplikací § 420 odst. 2 OZ ztratila nemajetková újma v penězích svůj osobní charakter, když došlo k přenosu odpovědnosti na právnické osoby. Již dříve vyslovil Nejvyšší soud ČR, že zánik právnické osoby se nerovná smrti a analogická aplikace ust. § 579 OZ není případná. Na tomto místě je dále nutno podotknout, že dnešní judikatura upustila závěr o konstitutivním charakteru nemajetkové újmy v penězích, když připustila promlčitelnost tohoto práva.

Ze shora uvedených závěrů vyplývá, že v případě Nemocnice Prostějov, p.o. se nejednalo o osobní povinnost ve vztahu k relutární náhradě a odpovědnost za neoprávněný zásah se neupíná na tuto právnickou osobu, ale k její činnosti – podnikání a k podniku jako celku. Lze tak uzavřít, že v případě právnických osob jako původce neoprávněného zásahu do osobnostních práv se o osobní povinnost těchto původců nejedná a odpovědnost tak nevázne na těchto osobách, ale na souborném, věcném (podnikovém) substrátu spojeném s existencí a činností právnické osoby jako právní fikce.

Právu na přiměřenou satisfakci spočívající v nároku na poskytnutí nemajetkové újmy v penězích odpovídá povinnost snášet tuto sankci, jenž je závazkem sui generis, který vzniká na základě jiných skutečností, v daném případě deliktního jednání.

Nedošlo-li se zánikem Nemocnice Prostějov, p.o. k zániku povinnosti poskytnout zadostiučinění, musela tato povinnost přejít ke dni zrušení na jejího zřizovatele, a to žalovaného 1), a to dle § 27 odst. 1 zák. č. 250/2000 Sb. o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů ve znění platném do 30.10.2007 (dále jen ZRPÚR). V tomto směru je zcela irelevantní, že povinnost poskytnout žalobkyním přiměřené zadostiučinění nebyla zahrnuta do přílohy č. 5 předávacího protokolu, neboť tato skutečnost nemůže mít sama o sobě za následek zánik závazku. Lze tak uzavřít, že věcná pasivní

legitimace žalovaného 1) jako právního nástupce jím zrušené Nemocnice Prostějov, p.o. je v dané věci daná.

V posuzovaném případě však žalovaný 1) s podnikem zrušené Nemocnice Prostějov dále nakládal a tento podnik vložil do základního jmění žalovaného 1). Připustil-li soud, že povinnost poskytnout relutární náhradu se neupíná jako osobní závazek k právnické osobě, ale k podniku, neboť tato povinnost vznikla při její činnosti – podnikání, musel se zabývat tím, zda-li tato povinnost poskytnout zadostiučinění, mohla či nemohla přejít na další subjekty spolu s dalšími dispozicemi s podnikem.

Občanský zákoník ve svých ustanoveních § 18 a násl. vztahujících se k právnickým osobám, neřeší osud práv a povinností, které se vztahují k právnickým osobám, dojde-li k jejich zániku, fúzi, vkladu podniku či dalším dispozicím. Proto soud v dané věci aplikoval obchodní zákoník, který je občanskému zákoníku speciální a který ve svých ustanoveních vznik, zánik právnických osob a další dispozice řeší. Současně tento zákon ve svých ustanoveních řeší i osud závazků a pohledávek, které se k činnosti právnických osob upínají.

Dle § 2 obchodního zákoníku, odst. 2, podnikáním se rozumí soustavná činnost prováděná samostatně podnikatelem vlastním jménem a na vlastní odpovědnost za účelem dosažení zisku.

Dle § 5 odst. 1 obchodního zákoníku, podnikem se pro účely tohoto zákona rozumí soubor hmotných, jakož i osobních a nehmotných složek podnikání. K podniku náleží věci práva a jiné majetkové hodnoty, které patří podnikateli a slouží k provozování podniku nebo vzhledem ke své povaze mají k tomuto účelu sloužit. Dle odst. 2 téhož zákonného ustanovení podnik je věc hromadná. Na jeho právní poměry se užijí ustanovení o věcech v právním smyslu.

Aplikací ustanovení obchodního zákoníku pak ani nebrání ryze občanskoprávní charakter předmětného sporu. Žalovaný 2) a Středomoravská nemocniční a.s. jsou akciové společnosti, které vznikají právě na základě obchodního zákoníku. Aplikací obchodního zákoníku dle názoru soudu připouští i samotné ust. § 420 odst. 2 OZ, neboť pod činnost právnických osob je možno podřadit pojem podnikání, tak jak jej vymezuje obchodní zákoník ve svém § 2 a z ust. § 420 odst. 2 vyplývá i vztah mezi právnickou osobou a osobami, které právnická osoba ke své činnosti, tedy podnikání použije, což zpravidla bývají zaměstnanci, kteří na druhou stranu tvoří personální složku podniku, tak jak je vymezena v § 5 obch. zákoníku. Současně v daném případě je nesporné, že protiprávní jednání, které je představováno neoprávněným zásahem do osobnostních práv žalobkyň vzniklo při činnosti Nemocnice Prostějov, p.o., a to prostřednictvím zaměstnanců této příspěvkové organizace. V činnosti Nemocnice Prostějov, p.o. pak bezprostředně pokračovala 2) žalovaná.

Považoval-li soud za zásadní pro posouzení toho, zda přešla povinnost poskytnout za dostiučinění na další subjekty přechodem činnosti, při které byl neoprávněný zásah způsoben a zaměstnanců, kteří se na této činnosti podílejí, tak musel dovodit, že povinnost snášet sankce za neoprávněný zásah přešla spolu s vkladem podniku na žalovaného 2). Za právně irelevantní pak považuje soud

skutečnost, že spolu s podnikem nepřešly na žalovanou 2) nemovitosti, neboť vznik odpovědnosti za neoprávněný zásah se k nemovitostem nijak neváže. Závěr o přechodu závazku vyplývá i ze samotné smlouvy o vkladu podniku ze dne 15.4.2008, ve které je v oddílu II. článku 6 uvedeno, že se žalovaný 2) výslovně zavazuje převzít všechny závazky vkladatele související s odevzdaným podnikem bez ohledu na to, zda jsou či nikoliv v této smlouvě výslovně uvedené. Mezi takový závazek vzniklý na základě jiných skutečností patří i závazek poskytnout žalobkyním nemajetkovou újmu v penězích.

Dle ust. § 59 odst. 5 obchodního zákoníku, jestliže je vkládán podnik či jeho část, použijí se přiměřeně ustanovení o smlouvě o prodeji podniku; jsou-li součástí podniku nemovitosti, musí být ve smlouvě o vkladu podniku obsaženo též prohlášení podle § 60 odst. 1.

Dle ust. § 476 obchodního zákoníku, smlouvou o prodeji podniku se prodávající zavazuje odevzdat kupujícímu podnik a převezme na ni vlastnické právo k podniku a kupující se zavazuje převzít závazky prodávajícího související s podnikem a zaplatit kupní cenu.

Dle ust. § 477 odst. 1 obchodního zákoníku, na kupujícího přecházejí všechna práva a závazky, na které se prodej vztahuje.

Dle odst. 3 přechod závazků se nevyžaduje souhlas věřitele, prodávající však ručí za splnění převedených závazků kupujícím.

Z výše uvedeného ustanovení vyplývá, že přechod všech práv a závazků z prodávajícího na kupujícího nastává ze zákona, aniž by smluvní vztahy, nebo třetí osoby musely uskutečnit další nějaké právní úkony. Ust. § 477 má kogentní povahu. Na kupujícího přechází ze zákona i práva a závazky nejen ze smluv bez ohledu na to, zda se tyto závazkové vztahy řídí obchodním či občanským zákoníkem. Rovněž je nerozhodné, zda právním důvodem jejich vzniku byla smlouva nebo jiná skutečnost, např. spočívající v porušení povinnosti. V ustanovení § 477 odst. 3 je pak upraveno převzetí dluhu, a to bez souhlasu ručitele. Současně s přechodem závazků dochází ke vzniku zákonného ručení bez vůle účastníků smlouvy. Žalovaný 2) pak následně podnik představující Nemocnici Prostějov pronajal.

Dle ust. § 488b) odst. 1 obchodního zákoníku, zák. smlouvou o nájmu podniku se pronajímatel zavazuje přenechat svůj podnik nájemci, aby jej samostatně provozoval, řídil na vlastní náklady a nebezpečí a aby z něj bral užitky.

Dle ust. § 488e) odst. 2 obchodního zákoníku, zák. práva a závazky, které náleží k pronajatému podniku, přechází s účinností smlouvy o nájmu podniku na nájemce. To platí i pro práva a povinnosti z pracovněprávních vztahů. Ust. § 477 odst. 2 až 4 platí obdobně. Pronajímatel ručí za závazky, které náleží k pronajatému podniku a vznikly před účinností smlouvy.

Ze shora uvedených ustanovení pak jednoznačně lze dovodit, že závazek poskytnout žalobkyním nemajetkovou újmu v penězích v důsledku nájmu podniku přešel na Středomoravskou nemocniční, a.s. I v tomto případě v důsledku přechodu

závazků došlo ke vzniku zákonného ručení, když v pozici ručitele je tentokrát pronajímatel, kterým je žalovaný 2).

Ze všech těchto důvodů má soud za to, že je možné žalobě vyhovět a žalovaného 1), 2) zavázat k zaplacení nemajetkové újmy v penězích. V posuzovaném případě bylo prokázáno, že v důsledku dispozic s podnikem se oba dva žalovaní dostali do postavení ručitelů, protože však každý z žalovaných odpovídá jako ručitel na základě jiné právní skutečnosti a vznik jeho ručitelského závazku se upíná k jiné právní skutečnosti, soud jejich povinnost zaplatit žalobkyním nemajetkovou újmou stanovil formou falešné solidarity. Žalovanému 1) vznikl ručitelský závazek jako vkladateli podniku a žalovanému 2) jako pronajímateli. Žalobkyně současnou povinnou osobu Středomoravskou nemocniční a.s., za jejíž závazek ručí žalovaný 2), řádně k plnění vyzvaly a rovněž byl k plnění vyzván žalovaný 2) , za závazek kterého ručí žalovaný 1). Podmínka pro uložení plnění ručitelům dle § 548 odst.1 OZ byla naplněna.

V důsledku neoprávněného zásahu bylo zasaženo do práva na soukromí žalobkyň neodvratitelným a trvalým způsobem, proto morální satisfakce by byla v daném případě ve zřejmém nepoměru k újmě, která na straně žalobkyň vznikla. Vzhledem k okolnostem případu lze za nedostatečnou považovat nemajetkovou újmu, která byla žalobkyním zaplacena na základě ust. § 444 odst. 3 OZ.

V řízení bylo prokázáno, že mezi oběma účastnicemi a zemřelým J. V. byl velmi úzký rodinný vztah. Smrt J. V. byla zcela nečekaná. J. V. byl na prahu dospělého života. Žalobkyně a) mohla zcela po právu od něj očekávat podporu v dalším životě, mohla se těšit z jeho dospívání, vnoučat a úspěchů v jeho dalším životě. Žalobkyně b) ztratila v J. V. svého bratra, byl tak přetrhán sourozenecký vztah, který mohl být v budoucnu pro žalobkyni b) oporou. Zásadní pro výši nemajetkové újmy však soud spatřuje v okolnostech případu, za kterých došlo k zásahu do práva na soukromí. J. V. byl zdravý, mladý muž. K jeho úmrtí došlo zcela nečekaně. J. V. se do nemocnice dostavil na laparoskopický zákrok. I když každý lékařský zákrok v sobě obsahuje riziko, je notorietou, že laparoskopický zákrok oproti operaci je zákrokem jednodušším s rychlejší rekonvalescencí. K smrti J. V. došlo v důsledku hrubého, opakovaného pochybení lékařů Nemocnice Prostějov, p.o. dosahující intenzity trestného činu. Původem poškození na zdraví J. V. byl postup operatéra MUDr. H., který se nepřesvědčil o správném nastavení optiky, v břišní dutině ztratil orientaci. Při operaci na opačné straně břicha namísto poškozené vnitřní spermatické vény zasvorkoval zevní ilickou vénu. V důsledku tohoto hrubého pochybení došlo po vertifikaci J. V. k závažným komplikacím v podobě krvácení do dutiny břišní. Toto poškození na zdraví nebylo nezvratné. Pokud by v době od 17, 00 hod. do 17, 30 hod. byla poskytnuta J. V. adekvátní léčba, jeho mladý život by mohl být zachráněn. Oproti tomu MUDr. Š. od hemodynamicky nestabilního pacienta odešel a ponechal ho pouze v péči zdravotních sester, nezajistil jeho dostatečnou monitoraci a pokračování v objemové a vasopressorické podpoře. Jednání MUDr. Š. mělo za následek, že od 17,30 hod. byl stav J. V. natolik nezvratný, že vedl k jeho smrti. Tato pochybení lékařů hodnotí soud jako dva samostatné neoprávněné zásahy. V jednání MUDr. Š. spatřuje soud okolnost, která přerušila příčinnou souvislost mezi jednáním MUDr. H. a smrtí J. V. Tato okolnost působí jako samostatná příčina téže újmy a je způsobilá vyvolat stejný následek, jenž nastal působením původní příčiny. I přes hrubou chybu operatéra by J. V. nemusel zemřít, kdyby lékař poskytující pooperační péči

jeho zdravotnímu stavu věnoval odpovídající pozornost. Tato opakovaná porušení lékařských povinnosti, kdy se nejednalo pouze o postup non lege artis spočívající v nedostatečném vyhodnocení dostupných diagnostických metod či lékařských znalosti, nýbrž v opakovaném hrubém pochybení, které u MUDr. Š. hraničilo až s nedodržením Hippokratovy přísahy, našlo odraz ve výši nemajetkové újmy. Za přiměřenou považuje soud nemajetkovou újmu pro žalobkyni a), matku J. V., ve výši 1.700.000 Kč a pro žalobkyně b), sestru J. V., ve výši 1.000.000 Kč.

Pokud žalobkyně požadovaly nemajetkovou újmu ve vyšší částce, soud jejich žalobu zamítl.

I když nemajetková újma v penězích má deklaratorní závazek, dle § 13 odst. 3 OZ její výši určí až soud. Z tohoto důvodu nemohou být žalovaní v prodlení s plněním. Obdobně se k této otázce vyslovil Nejvyšší soud ČR (R1/92) ve vztahu k jinému typu nemajetkové újmy. Proto soud žalobní požadavek žalobkyň na přiznání úroků z prodlení zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 142 odst.3 o.s.ř., neboť žalobkyně byly v řízení úspěšné a výše plnění závisela na úvaze soudu.

Náklady řízení žalobkyň v prvém řízení před prvostupňovým soudem se sestávají z odměny advokáta dle § 6 odst. 1 písm. a) a § 17 odst. 17 písm. b) vyhlášky 484/2000 Sb. ve výši 2x 25.000 Kč, 4 úkonů právní služby (převzetí věci, sepis žaloby, a vyjádření ze dne 14.4.2009, účast u jednání soudu) dle § 13 odst.3 vyhlášky č. 177/96 Sb. v celkové výši 1.200 Kč, náhrada ztráty času dle § 14 téže vyhlášky za čas spojený z cestou z místa sídla advokáta k procesnímu soudu a zpět v délce 8 hodin v celkové výši 1.600 Kč, cestovné vlakem k jednání soudu dne 28.4.2009 ve výši 1.312 Kč, náklady na ubytování 2.000 Kč, 20% DPH ve výši 10.560 Kč. Tyto náklady soud rozdělil rovným dílem mezi obě žalobkyně v případě žalobkyně a) navýšil o zaplacený soudní poplatek ve výši 12.000 Kč, takže náklady řízení žalobkyně a) činí 45.336 Kč a náklady řízení žalobkyně b) činí 33.336 Kč.

Před soudem II. stupně se náklady řízení žalobkyň sestávají z odměny advokáta dle § 6 odst. 1 písm. a) a § 17 odst. 17 písm. b) vyhlášky 484/2000 Sb. ve výši 2x 25.000 Kč, 2 úkonů právní služby (sepis odvolání a vyjádření ze dne 22.7.2009) dle § 13 odst.3 vyhlášky č. 177/96 Sb. v celkové výši 600 Kč, 20% DPH ve výši 10.120 Kč. Tyto náklady soud rozdělil rovným dílem mezi obě žalobkyně. V případě žalobkyně a) navýšil o zaplacený soudní poplatek ve výši 12.000 Kč, takže náklady řízení žalobkyně a) činí 42.360 Kč a náklady řízení žalobkyně b) činí 30.360 Kč.

Náklady řízení žalobkyň před soudem I. stupně po kasaci rozhodnutí se sestávají z odměny advokáta dle § 6 odst. 1 písm. a) a § 17 odst. 17 písm. b) vyhlášky č. 484/2000 Sb. ve výši 2x 25.000 Kč, 2 úkonů právní služby (sepis vyjádření ze dne 24.2.2012, účast u jednání soudu) dle § 13 odst.3 vyhlášky č. 177/96 Sb. v celkové výši 600 Kč, náhrada ztráty času dle § 14 téže vyhlášky za čas spojený z cestou z místa sídla advokáta k procesnímu soudu a zpět v délce 8 hodin v celkové výši 1.600 Kč, cestovné vlakem k jednání soudu dne 21.3.2012 ve výši 1.372 Kč, náklady na

ubytování 2.913 Kč, 20% DPH ve výši 10.440 Kč. Tyto náklady soud rozdělil rovným dílem mezi obě žalobkyně, takže náklady řízení žalobkyně a) a žalobkyně b) činí 33.462,50 Kč.

Celkem náklady řízení žalobkyně a) před soudy obou stupňů činí 121.158,50 Kč a žalobkyně b) 97.158.50 Kč. Tyto náklady řízení jsou povinni žalovaní zaplatit ve lhůtě tří dnů k rukám advokáta žalobkyň (§ 160 odst.1, § 149 odst.1 o.s.ř.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **j e m o ž n é** podat odvolání k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě, a to do 15-ti dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení písemně, trojmo.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 21. března 2012

Za správnost vyhotovení:
Eva Stöhrová

JUDr. Radmila Baďurová, v.r.
samosoudkyně